

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci žalobce: **R. K.** nar. , bytem, zastoupen JUDr. Helenou Tukinskou, advokátkou se sídlem J. V. Sládka 1363/2, Teplice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství** se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno, o **žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 5. 4. 2012, č. j. 1431/12-1400-201897,**

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ukládá, aby do 3 dnů od doručení tohoto rozsudku zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, a to na účet Krajského soudu v Praze č.: 3703-8729111/0710, VS 4047002212.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 5. 4. 2012, č. j. 1431/12-1400-201897 (dále také jen „napadené rozhodnutí“), jehož pravomoc přešla v souvislosti s přijetím zákona č. 456/2011 Sb., o finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů na Odvolací finanční ředitelství (dále bez rozlišování jen „žalovaný“).

Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o prominutí daně z převodu nemovitostí pro nesplnění podmínky § 25 odst. 5 zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (pro danou věc dále jen „zákon o dani z převodu nemovitostí“), neboť nedošlo ke zpětnému nabytí vlastnického práva k nemovitosti původním převodcem do tří let ode dne vzniku právních účinků vkladu práva do katastru nemovitostí a nebyla tak splněna tříletá lhůta pro podání žádosti o prominutí daně, protože právní účinky vkladu práva vznikly dne 14. 5. 2007 a žádost byla správci daně doručena dne 18. 2. 2012. Dále dle odůvodnění napadeného rozhodnutí nebyla splněna podmínka dle § 25 odst. 6 zákona o dani z převodu nemovitostí, jelikož nebyl proveden zápis ve prospěch původního vlastníka.

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a žalovanému vytýká nedostatečné zjištění skutkového stavu. Dále má žalobce za to, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech.

Ke skutkovým okolnostem uvedl, že kupní smlouvou ze dne 10. 5. 2007 koupil od společnosti VOBYD REAL s.r.o. budovu č. p. 89 na st. p. č. 117, parcelu p. č. 117 a parcelu p. č. 22/4, vše na LV č. 985, obec Kly a k. ú. Záboří u Kel, zapsáno u Katastrálního pracoviště Mělník (dále také jen „nemovitosti“), přičemž právní účinky vkladu nastaly dne 14. 5. 2007. Společnost VOBYD REAL s.r.o. uvedené nemovitosti nabyla od společnosti ZADIP s.r.o., a to na základě kupní smlouvy ze dne 3. 7. 2006.

Vzhledem k tomu, že společnost VOBYD REAL s.r.o. neuhradila daň z převodu nemovitostí ve výši 149.835 Kč, jež jí byla vyměřena platebním výměrem Finančního úřadu v Mělnice (dále jen „finanční úřad“) ze dne 7. 5. 2008, uhradil ji žalobce jako ručitel, a to na základě výzvy ze dne 7. 1. 2010. Uhrazení daně předcházelo odvolání žalobce proti původní výzvě ze dne 25. 6. 2009, avšak toto odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím Finančního ředitelství v Praze ze dne 26. 10. 2009.

Žalobce se na základě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2010, č. j. 32 K 76/2006-398, jímž byl vyzván k podání žaloby proti správce konkursní podstaty, dozvěděl, že usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2007, č. j. 32 K 76/2006-310, byl na majetek společnosti ZADIP s.r.o. prohlášen konkurs a správce konkursní podstaty zapsala dne 31. 7. 2009 žalobcem koupené nemovitosti do konkursní podstaty úpadce, přičemž konkursní řízení bylo zahájeno už v roce 2006.

Žalobce se tedy žalobou ze dne 5. 5. 2010 domáhal vyloučení nemovitostí z konkursní podstaty, kdy toto řízení bylo vedeno u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 12 Cm 61/2010. V rámci tohoto řízení byla mezi žalobcem a správce konkursní podstaty uzavřena, konkrétně dne 9. 11. 2011, mimosoudní dohoda, jejímž obsahem bylo narovnání vztahů, kdy žalobce učinil nesporným, že nemovitosti jsou ve výlučném vlastnictví úpadce společnosti ZADIP s.r.o., a správce se zavázala uhradit žalobci částku 500.000 Kč v rámci vypořádání kupní ceny, aby žalobce obdržel alespoň částečné plnění, neboť nemovitosti zakoupil za 1.260.000 Kč. Řízení o vylučovací žalobě tak bylo s ohledem na zmíněnou dohodu zastaveno pro zpětvzetí usnesením ze dne 23. 11. 2011, které nabylo právní moci dne 14. 12. 2011.

Protože mimosoudní dohodou došlo ke zrušení nabývacích titulů ve prospěch žalobce a dnem 9. 11. 2011 žalobce již nebyl vlastníkem nemovitostí, podal dne 18. 2. 2012 žádost o prominutí daně z převodu nemovitostí podle § 25 odst. 5 zákona o dani z převodu nemovitostí. Žádost však byla zamítnuta s odůvodněním již výše uvedeným. Žalobce s tímto

však nesouhlasí, neboť z průběhu skutkových okolností je zřejmé, že nemohl o prominutí daně požádat v zákonem stanovené lhůtě, neboť neměl v úmyslu od kupní smlouvy odstoupit. O sepsání nemovitostí do konkursní podstaty úpadce se dověděl až v roce 2010, kdy do této doby nevyznačila omezení vlastnického práva na list vlastnictví ani správkyně konkursní podstaty. Žalobce se do této doby oprávněně domníval, že je vlastníkem nemovitostí, jako vlastník se choval a neměl v úmyslu své vlastnické právo pozbýt. Žalobce nastalou situaci nezavinil a nemohl ji nikterak ovlivnit. Nemohl ani při vynaložení veškeré opatrnosti zjistit, že je vedeno konkursní řízení s jeho právním předchůdcem.

Žalobce má však za to, že § 25 odst. 5 zákona o dani z převodu nemovitostí nelze vykládat tak přísně a nelze jej vůči žalobci bez přihlédnutí ke všem okolnostem aplikovat. Žalobce postupoval v souladu s právními předpisy, včetně úhrady daňového nedoplatku. Naopak stát žalobci neposkytl ochranu jeho vlastnického práva a nyní odmítá vydat majetkový prospěch, jenž žalobce uhradil, ačkoliv došlo k anulaci převodů nemovitostí, čímž stát zasáhl do práva žalobce. Je nepochybné, že zákonodárce na vzniklou situaci nemyslel, neboť shora zmíněné ustanovení je aplikovatelné pouze v případech odstoupení od smlouvy, ale nikoliv v situaci žalobce, který se o anulaci smluv dozvěděl o mnoho let později od koupě. Dále má žalobce za to, že vzhledem k tomu, že obě kupní smlouvy jsou absolutně neplatné a vlastníkem je a de facto po celou dobu byla společnost ZADIP s.r.o., nemohl žalobce splnit podmínku zápisu původního vlastníka, tedy společnosti VOBYD REAL s.r.o. Striktní výklad zmíněného ustanovení odporuje zdravému rozumu a spravedlivému uspořádání majetkových vztahů.

Žalovaný s žalobou nesouhlasí. Ve svém vyjádření zejména uvedl, že pro posouzení situace je rozhodující ustanovení § 25 odst. 5 zákona o dani z převodu nemovitostí, ve znění platném pro přezkoumávanou věc. V posuzovaném případě však nebyly splněny podmínky pro prominutí daně, neboť nedošlo ke zpětnému nabytí nemovitosti původním převodcem do 3 let. Navíc žalobce nesplnil ani podmínku podat žádost o prominutí daně ve lhůtě 3 let ode dne vzniku právních účinků vkladu práva do katastru nemovitostí, neboť tyto účinky nastaly dne 14. 5. 2007. Učinil tak až dne 18. 2. 2012. Dále žalovaný uvedl, že v daném případě nebyla splněna ani podmínka stanovená v § 25 odst. 6 zákona o dani z převodu nemovitostí, neboť jako vlastník předmětných nemovitostí je v katastru zapsán stále žalobce. Závěrem žalovaný uvedl, že shora zmíněná ustanovení jsou zcela jednoznačná, striktní a nepřipouštějí žádné výjimky. Argumenty žalobce ohledně nemožnosti podat žádost včas tak shledává jako nerozhodné.

Ze správního spisu č. 7584/12-1500-202542 soud zjistil dále uvedené rozhodné skutečnosti.

Finanční úřad vyměřil platebním výměrem ze dne 7. 5. 2008 společnosti VOBYD REAL s.r.o. daň z převodu nemovitostí ve výši 149.835 Kč zvýšenou z důvodu opožděného podání daňového přiznání o 14.983 Kč. Týž finanční úřad výzvou k zaplacení daňového nedoplatku ručitelem ze dne 25. 6. 2009 vyzval žalobce k zaplacení daňového nedoplatku poplatníka VOBYD REAL s.r.o. ve výši 149.835 Kč.

Žalobce podáním ze dne 18. 2. 2012 doručeným finančnímu úřadu dne 22. 2. 2012, požádal o prominutí daně z převodu nemovitostí podle § 25 odst. 5 písm. c) zákona o dani z převodu nemovitostí, kterou na základě výzvy ze dne 25. 6. 2009 zaplatil dne 7. 1. 2010 ve výši 149.835 Kč. Žádost žalobce odůvodnil zejména tím, že po uhrazení daně byl správkyní konkursní podstaty informován o skutečnostech, které činí kupní smlouvu o prodeji

nemovitosti absolutně neplatnou, v důsledku čehož majetek, za který zaplatil daň, náleží do soupisu konkursní podstaty úpadce. Došlo tak ke zpětnému nabytí nemovitostí původním převodcem, a to ve lhůtě stanovené zákonem, neboť právní účinky vkladu vlastnického práva nastaly ke dni 15. 5. 2007 a soupis konkursní podstaty byl vypracován ke dni 31. 7. 2009. O těchto skutečnostech se žalobce dozvěděl v květnu 2010. Jako přílohu k této žádosti žalobce mimo jiné přiložil výzvu k zaplacení daňového nedoplatku ze dne 25. 6. 2009, kupní smlouvu na předmětné nemovitosti ze dne 10. 5. 2007 uzavřenou mezi žalobcem jako kupujícím a společností VOBYD REAL s.r.o. jako prodávajícím s účinky vkladu vlastnického práva ke dni 14. 5. 2007, kopii příkazu k úhradě daně ve výši 149.835 Kč s datem splatnosti 7. 1. 2010.

Z kopie Dohody o narovnání a mimosoudním smíru ze dne 9. 11. 2011 soud zjistil, že žalobce a Ing. J. P. jako správkyně konkursní podstaty úpadce ZADIP s.r.o. uzavřeli dohodu, jejímž účelem bylo vyřešení sporných práv vzniklých v souvislosti s úkonem správkyně spočívajícím v sepsání předmětných nemovitostí do konkursní podstaty úpadce, ačkoliv jako vlastník byl v katastru nemovitostí veden žalobce, kdy mezi stranami této dohody kvůli tomu probíhal u Krajského soudu v Brně spor o vyloučení nemovitostí z konkursní podstaty. V rámci této dohody žalobce prohlásil, že nemovitosti jsou v konkursní podstatě zapsány po právu a jsou majetkem úpadce. Správkyně se v dohodě zavázala uhradit žalobci z konkursní podstaty v rámci vypořádání částku ve výši 500.000 Kč. Žalobce se rovněž zavázal vzít zpět žalobu o vyloučení nemovitostí, což také učinil, jak vyplývá z kopie usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18. 11. 2011, č. j. 12 Cm 61/2010-135, kterým bylo řízení zastaveno.

Finanční úřad v Mělníce žádost žalobce o prominutí daně zaslal Finančnímu ředitelství v Praze k rozhodnutí s předkládací zprávou ze dne 5. 3. 2012, ve které shrnul důvody žádosti žalobce a posoudil ji jako nedůvodnou.

Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 5. 4. 2012, č. j. 1431/12-1400-201897, žádost žalobce o prominutí daně zamítl. V odůvodnění shrnul průběh předešlého daňového řízení a konstatoval, že žalobce daňový nedoplatek ve výši 149.835 Kč uhradil jako ručitel za poplatníka VOBYD REAL s.r.o. dne 11. 1. 2010, a to na základě výzvy ze dne 25. 6. 2009, jež byla k odvolání žalobce potvrzena. Dále cituje § 25 odst. 5 zákona o dani z převodu nemovitostí a zvýrazňuje pasáž, podle které lze daň prominout, dojde-li ke zpětnému nabytí nemovitosti původním převodcem do 3 let ode dne vzniku právních účinků vkladu práva do katastru nemovitostí a v této lhůtě daňový subjekt požádá o prominutí daně nebo ručitel podá podnět finančnímu ředitelství. Rovněž cituje § 25 odst. 6 téhož zákona, podle něhož je prominutí daně podmíněno zápisem vlastnictví k nemovitosti ve prospěch původního vlastníka v katastru nemovitostí. Závěrem správní orgán konstatuje, že podnětu ručitele k prominutí daně nelze vyhovět, neboť shora uvedené podmínky nebyly splněny, kdy jednak nedošlo ke zpětnému nabytí nemovitostí původním převodcem do 3 let ode dne vzniku právních účinků vkladu práva do katastru nemovitostí a jednak nebyla splněna 3 leté lhůta pro podání podnětu k prominutí daně, protože právní účinky vkladu práva nastaly dne 14. 5. 2007 a podnět ručitele byl doručen dne 18. 2. 2012.

Podle § 25 odst. 5 zákona č. 357/1992 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2012 (protože žádost byla podána dne 18. 2. 2012), dojde-li k převodu vlastnictví k nemovitosti na základě

a) smlouvy uzavřené s rozvazovací podmínkou, s výjimkou smlouvy o zajišťovacím převodu práva,

- b) smlouvy s výhradou zpětného převodu vlastnictví k nemovitosti,
- c) jiné smlouvy, kteřa byla po převodu vlastnictví k nemovitosti zrušena,

finanční ředitelství na žádost daňového subjektu nebo na základě podnětu ručitele z moci úřední daň z převodu nemovitostí nebo daň darovací promine, dojde-li ke zpětnému nabytí nemovitosti původním převodcem do 3 let ode dne vzniku právních účinků vkladu práva do katastru nemovitostí nebo ode dne nabytí účinnosti smlouvy o převodu nemovitosti, která není předmětem evidence v katastru nemovitostí, a v této lhůtě daňový subjekt požádá o prominutí daně nebo ručitel podá podnět finančnímu ředitelství. Je-li vedeno řízení z podnětu ručitele, je příjemcem rozhodnutí o prominutí daně daňový subjekt i ručitel.

Soud vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přihlížel ke skutečnostem uvedeným v § 76 s. ř. s. a došel k závěru, že žaloba není důvodná.

V souzené věci jde o to, zda byly splněny zákonné podmínky pro prominutí daně z převodu nemovitosti, kterou zaplatil žalobce jako ručitel za poplatníka společnost VOBYD REAL s.r.o., od níž žalobce na základě kupní smlouvy ze dne 10. 5. 2007 s účinky vkladu vlastnického práva ke dni 14. 5. 2007 koupil předmětné nemovitosti. Rozhodující správní orgán podnětu žalobce k prominutí daně nevyhověl, kdy základem a hlavním důvodem byla skutečnost, že žalobce podnět nepodal v zákonem stanovené tříleté lhůtě s tím, že dále nebyla splněna podmínka zápisu vlastnického práva původnímu vlastníku, tj. společnosti VOBYD REAL s.r.o. Žalobce je však názoru, že shora citovanou právní úpravu nelze vůči němu aplikovat, neboť bez své viny nemohl podnět podat včas, kdy důvody jsou již uvedeny shora.

Soud úvodem obecně konstatuje, že § 25 odst. 3, 4 a 5 zákona o dani z převodu nemovitostí stanovil správnímu orgánu povinnost prominout daň z převodu nemovitostí pouze v případě splnění zákonem daných podmínek. V daném případě je soud toho názoru, že žádný ze zákonem vymezených případů, kdy lze daň prominout, na souzenou věc nedopadá. Správní orgán tak nebyl oprávněn daň z převodu nemovitostí žalobci prominout a jeho rozhodnutí je tak věcně správné, byť soud se s odůvodněním napadeného rozhodnutí zcela neztotožňuje, jak bude dále uvedeno. Správní orgán totiž při svém rozhodování mylně vycházel ze skutečnosti, že na nastalou situaci dopadá § 25 odst. 5 písm. c) zákona o dani z převodu nemovitostí a navazující odst. 6 téhož ustanovení. V dané věci žalobce předmětné nemovitosti nabyl od společnosti VOBYD REAL s.r.o. na základě kupní smlouvy ze dne 10. 5. 2007 s účinky vkladu vlastnického práva ke dni 14. 5. 2007. Aby však nastaly podmínky pro aplikaci § 25 odst. 5 písm. c) zákona o dani z převodu nemovitosti, muselo by dojít k zrušení této kupní smlouvy, což se však v dané věci nestalo, neboť od uvedené kupní smlouvy nebylo žádnou ze stran účinně odstoupeno ani nedošlo k jejímu zrušení z jiného důvodu. Žalobce vlastnické právo k předmětným nemovitostem na základě kupní smlouvy ze dne 10. 5. 2007 platně nabyl a prohlášení konkursu na majetek dřívějšího vlastníka nemovitostí společnost ZADIP s.r.o. usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 10. 2008 (žalobce v žalobě uvádí nesprávné datum vydání usnesení 14. 10. 2007 – poznámka soudu) nemělo na platnost kupní smlouvy ze dne 10. 5. 2007 a na platnost kupní smlouvy mezi úpadcem a společností VOBYD REAL s.r.o. ze dne 3. 7. 2006 vliv, neboť sepsání nemovitostí do konkursní podstaty úpadce ZADIP s.r.o. bylo toliko výrazem názoru správkyne konkursní podstaty, že zmíněné kupní smlouvy jsou vůči věřitelům úpadce neúčinné právní úkony ve smyslu § 15 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů, v důsledku čehož je možné

nemovitosti zahrnout do soupisu konkursní podstaty podle § 6 odst. 3 ve spojení s § 18 odst. 2 téhož zákona, ačkoliv nemovitosti úpadci již nepatří. Neúčinnost kupní smlouvy tak obecně neznamená její neplatnost a nabyvateli (žalobci) dále svědčilo vlastnické právo, třebaže jej nabyt na základě vůči věřitelům úpadce neúčinné smlouvy. Dohoda o narovnání uzavřená dne 9. 11. 2011 mezi žalobcem a správkyní konkursní podstaty úpadce společnosti ZADIP s.r.o. na výše uvedeném závěru nic nemění, neboť tato dohoda nemohla ovlivnit (měnit či rušit) převodní účinky kupní smlouvy ze dne 14. 10. 2008, neboť úpadce nebyl účastníkem této kupní smlouvy a správkyně konkursní podstaty tak nemohla zasahovat do smluvních vztahů třetí osoby (VOBYD REAL s.r.o.). Obsahem této dohody tak byl zejména souhlas žalobce s tím, že předmětné nemovitosti náleží do konkursní podstaty úpadce, což však neznamená, že by žalobce nebyl platným vlastníkem nemovitostí, nebo že by došlo ke zrušení kupní smlouvy ze dne 10. 5. 2007, neboť shora zmíněná ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání umožňovala zahrnout do konkursní podstaty i věci, které úpadci nepatří.

Úvahy o včasnosti podání podnětu k prominutí daně z převodu nemovitosti tak soud shledává jako nerozhodné, neboť ze shora vyložených důvodů se nenaplnila základní podmínka hypotézy § 25 odst. 5 písm. c) zákona o převodu nemovitosti spočívající v tom, že musí dojít ke zrušení smlouvy, jíž byly nemovitosti převedeny. Na situaci žalobce se nevztahoval ani § 25 odst. 3 a 4 téhož zákona. Otázku prominutí daně z převodu nemovitosti osobě, která sice platně nabyla vlastnické právo k nemovitosti, avšak o takové vlastnické právo k nemovitosti v budoucnu přišla v rámci konkursního řízení z důvodu, že nabývací titul byl vůči věřitelům dřívějšího vlastníka nemovitosti neúčinný, zákon neřešil a správní orgán tak za této situace nebyl oprávněn daň prominout. Žalobě by nemohlo být vyhověno ani v případě, kdy by soud extenzivním výkladem dospěl k závěru, že pod pojem „zrušení smlouvy po převodu nemovitosti“ ve smyslu § 25 odst. 5 písm. c) zákona o dani z převodu nemovitostí lze zahrnout i nastalou situaci. V takovém případě by soud totiž musel přisvědčit názoru žalovaného o tom, že podnět k prominutí daně byl žalobcem podán opožděně po uplynutí tříleté lhůty od účinků vkladu vlastnického práva a zákon nepřipouští žádné výjimky ani neumožňuje prominutí zmeškání lhůty, byť by ke zmeškání lhůty žalobcem došlo z omluvitelných důvodů. Navíc nebyla splněna ani podmínka podle odst. 6 výše uvedeného ustanovení.

Soud tak uzavírá, že žalovaný správní orgán postupoval správně, neboť platná právní úprava mu neumožňovala podnětu žalobce k prominutí daně vyhovět. Soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokiem I. tohoto rozsudku zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu náklady řízení nevnikly.

Vzhledem k tomu, že žalobce spolu s návrhem na zahájení řízení nezaplatil soudní poplatek ve výši 3000 Kč podle položky 18, bod 2, písm. a) Sazebníku soudních poplatků, jenž tvoří přílohu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je mu ukládáno splnit poplatkovou povinnost v soudem stanovené lhůtě.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. září 2014

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 16. 9. 2014 (§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů).

Za správnost:
Božena Kouřimová